

midlertidig Understøttelse, gældende for et vist Aaremaal; saa kunde man til sin Tid afgøre disse Folks Skæbne. Jeg kunde tænke mig, at man nu gjorde som den Gang; vi har jo et Præcedens. Og da jo nu, som dog alle, saa vidt jeg har forstaaet, har indrømmet, de faste Understøttelser faktisk ikke er tabu — det er ikke livsvarige Understøttelser —, og naar man tager Hensyn til det Forhold, som tidligere har fundet Sted her paa Rigsdagen, kan man, synes jeg, under de forestaaende Forhandlinger godt tage under Overvejelse, om man nu paa een Gang vil erklære en hel Række Understøttelser for faste i den Forstand, at de er livsvarige, og tage de midlertidige under nærmere Overvejelse. Jeg haaber, at det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt vil forstaa, at dette er i god Overensstemmelse med mine tidligere Udtalelser.

Jeg vil helst afstaa fra yderligere at udtale mig om de to vedkommende Forfattere, Fru Thit Jensen og Harald Bergstedt, men jeg vil dog gerne udtale som min personlige Opfattelse, at naar jeg læser Fru Thit Jensens samlede Produktion, faar jeg ikke Indtrykket af, at det er en Forfatterinde, der tenderer i Retning af at gøre de moralske Forhold slappe. Jeg faar mere et Indtryk af, at denne Forfatterinde har det som saa mange andre Forfattere: hun skriver ud fra sine Oplevelser — jeg kunde gerne bruge det Ordtryk: hun vil gerne skrive sig bort fra nogle af sine Oplevelser, som de store Digtere tidt har gjort, og som de mindre vel ogsaa gør. Og naar Talen er om Harald Bergstedt, vil jeg sige det samme, som jeg har sagt i Finansudvalget: jeg finder, han er uvorn og hensynsløs i sin Skrivemaade; men jeg kan ingenlunde bedømme denne Forfatter saaledes, at der hos denne Forfatter skulde ligge en Tendens til at haane Folk, der religiøst tænker eller føler anderledes end han selv, eller tænke mig, at han med sit Forfatterskab skulde have i Sinde at sænke det moralske Niveau.

Maa jeg saa endnu gøre en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Jacob Christensen. Det ærede Medlem talte hele Tiden om at bevare det kommunale Selvstyre. Jeg ved ikke om Skoledirektionen hører med til det kommunale Selvstyre. Thi Forholdet har altid været det, at en Kommunalbestyrelse maatte forhandle med Skoledirektionen om Undervisningsplanen, og jeg nærer ikke Tvivl om, at min Forklaring af, hvorledes det

hænger sammen med Skolelovens § 13, er den rigtige, og jeg nærer heller ikke Tvivl om, at naar det kommer til Stykket, vil man i Silkeborg som mange andre Steder komme overens ved en mindelig Forhandling. Det drejer sig kun om, at man ikke i Længden reducerer Undervisningen i Religion til saa at sige intet. Det ærede Medlem siger, at det gør ikke meget, om man kun har en hel eller to halve Timer, men det er dog en Reduktion med 50 pCt.

Carlsen-Skiødt: Jeg maa sige, at den højtærede Undervisningsministers Udtalelser ikke helt gav det Svar, jeg ønskede, men da det første Forslag angaaende Harald Bergstedt er taget tilbage med Forbehold til tredie Behandling af Finanslovsforslaget, er min Medforslagsstiller, det ærede Medlem Hr. Fibiger, og jeg blevet enige om at afvente den Indstilling, der maatte komme mellem anden og tredie Behandling, og derfor kan jeg paa det nuværende Tidspunkt tage Ændringsforslaget tilbage, idet vi forbeholder os Frihed til at stille det til tredie Behandling og stille det ud fra etiske og moralske Grundsætninger.

Anden Næstformand (Parkov): Ændringsforslag til § 19 af Carlsen-Skiødt og Fibiger er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Rode: Hvad har den højtærede Undervisningsminister nu opnaaet ved sin Opfordring til de Herrer om at tage deres Ændringsforslag tilbage andet end for det første en Bebudelse af, at denne Sag vil vi faa endnu en Gang, og dernæst, at Gennemførelsen af de Tanker, som Ministeren har haft med Hensyn til en Ordning, er blevet vanskeliggjort og, jeg tør sige, for et bestemt Punkts Vedkommende umuliggjort, hvis Ministeren har haabet at opnaa Enighed. Den Tanke, den højtærede Minister har haft om at opnaa Enighed ved at tilvejebringe en Ordning, hvorefter man af de nuværende faste Forfattere skulde udtage en hel Række og erklære, at disse, der tidligere har staaet som fast understøttede, nu kun skulde være understøttede for tre Aar eller slikt, kan han ikke vinde almindelig Tilslutning til, naar man ved, hvorledes det vil blive opfattet, bedømt og benyttet. Jeg tror at turde sige, at man overhovedet ikke kan byde en Forfatter som f. Eks. den, vi nu taler om i Dag,